

Nr 30

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om personundersökning i brottmål, m. m.

Genom en den 6 mars 1964 dagtecknad, till lagutskott hänvisad proposition, nr 90, vilken behandlats av första lagutskottet, har Kungl. Maj:t under åberopande av propositionen bilagda, i statsrådet och lagrådet förda protokoll föreslagit riksdagen att antaga vid propositionen följande förslag till

- 1) lag om personundersökning i brottmål,
- 2) lag om vissa begränsningar i svensk lags tillämplighet och svensk domstols behörighet,
- 3) lag angående upphävande av lagen den 5 juni 1909 (nr 45) om konsularjurisdiktion,
- 4) lag om ändring i sinnessjuklagen den 19 september 1929 (nr 321),
- 5) lag angående ändrad lydelse av 17 och 19 §§ lagen den 20 december 1946 (nr 804) om införande av nya rättegångsbalken,
- 6) lag om ändring i sjömanslagen den 30 juni 1952 (nr 530),
- 7) lag angående ändring i lagen den 22 maj 1963 (nr 193) om samarbete med Danmark, Finland, Island och Norge angående verkställighet av straff m. m.,
- 8) lag angående ändring i lagen den 22 maj 1963 (nr 197) om allmänt kriminalregister, samt
- 9) lag angående ändrad lydelse av 4 och 12 §§ lagen den 31 maj 1963 (nr 251) om behörighet att utöva tandläkaryrket.

Lagförslagen är av följande lydelse:

1) Lag om personundersökning i brottmål

Härigenom förordnas som följer.

1 §.

I brottmål skall, om det prövas erforderligt, personundersökning äga rum för vinnande av utredning rörande den misstänktes personliga förhållanden samt angående de åtgärder som må anses lämpliga för att främja hans anpassning i samhället.

2 §.

Ej må någon dömas till fängelse i sex månader eller däröver, villkorlig dom, skyddstillsyn, ungdomsfängelse eller internering eller överlämnas till särskild vård utan att personundersökning ägt rum. Personundersökning är likväl ej erforderlig, om utredning som avses därmed ändock är tillgänglig för rätten.

3 §.

Om personundersökning förordnar rätten, så snart det finnes lämpligen kunna ske. Sådant förordnande må dock ej meddelas, med mindre den misstänkte erkänt gärningen eller eljest sannolika skäl föreligga att han begått den.

Erkänner vid förundersökning den misstänkte brott för vilket är stadgat fängelse i två år eller däröver, skall åklagaren, om ej särskilda skäl äro däremot, utan dröjsmål göra anmälan därom hos rätten för beslut angående personundersökning.

4 §.

Rätten må uppdraga åt skyddskonsulent att föranstalta om personundersökning. I annat fall skall rätten utse lämplig person till personundersökare.

5 §.

Skyddskonsulent, skyddsassistent och personundersökare äga, om ej särskilda skäl äro däremot, vid personundersökning taga del av anteckningar och andra handlingar från förundersökningen samt närvara vid förhör som hålles med den misstänkte.

6 §.

Barnavårdsnämnd och nykterhetsnämnd skola på begäran av skyddskonsulent, skyddsassistent, personundersökare, åklagare eller domstol meddela upplysningar beträffande misstänkt, med vilken nämnden har att taga befattning, samt föreslå de åtgärder, som nämnden finner erforderliga för att främja hans anpassning i samhället.

7 §.

Rätten må, när skäl äro därtill, förordna läkare att avgiva läkarintyg angående misstänkt. Sådant intyg skall avfattas enligt anvisningar som meddelas av Konungen.

Om sinnesundersökning ej verkställts, skall läkarintyg som sägs i första stycket inhämtas från psykiater, innan någon dömes till internering eller överlämnas till öppen psykiatrisk vård eller någon som ej fyllt aderton år dömes till ungdomsfängelse.

Misstänkt som ej är häktad är pliktig att för läkarundersökning inställa sig å tid och ort som läkaren bestämmer. Uteblir den misstänkte, må polismyndighet lämna handräckning för hans inställande.

8 §.

Den som utfört eller biträtt vid utförande av personundersökning må ej obehörigen yppa vad han därvid erfarit rörande enskilda personliga förhållanden. Bryter någon häremot, dömes, om ej gärningen är att anse såsom ämbetsbrott, till dagsböter eller fängelse i högst sex månader.

9 §.

I ärende angående nåd äger chefen för justitiedepartementet eller den han bemyndigar därtill förordna, att personundersökning skall äga rum eller läkarintyg anskaffas enligt vad i denna lag sägs. Sådant förordnande må ock meddelas av högsta domstolen.

10 §.

Konungen meddelar bestämmelser om ersättning åt den som utfört eller biträtt vid utförande av personundersökning samt åt läkare som avgivit intyg enligt 7 §. Sådan ersättning skall gäldas av statsverket.

11 §.

De närmare föreskrifter, som erfordras för tillämpningen av denna lag, meddelas av Konungen.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1965.

Genom lagen upphäves lagen den 18 juni 1954 (nr 444) om personundersökning i brottmål.

2) Lag

om vissa begränsningar i svensk lags tillämplighet och svensk domstols behörighet

Härigenom förordnas som följer.

Har någon efter kallelse inrest i riket för att inställa sig vid domstol såsom tilltalad, vittne eller sakkunnig i brottmål skola i fråga om svensk lags tillämplighet och svensk domstols behörighet gälla de begränsningar som med avseende å honom föreskrivas i följande överenskommelser, nämligen

1) konventionen mellan Sverige och Belgien den 26 april 1870 angående ömsesidigt utlämnande av förbrytare,

2) avtalet mellan Sverige och Frankrike den 7 mars 1956 rörande ömsesidig rättshjälp i brottmål samt

3) europeiska konventionen den 20 april 1959 om inbördes rättshjälp i brottmål.

Denna lag träder i kraft den dag Konungen förordnar.

3) Lag

angående upphävande av lagen den 5 juni 1909 (nr 45) om konsularjurisdiktion

Härigenom förordnas, att lagen den 5 juni 1909 om konsularjurisdiktion skall upphöra att gälla vid utgången av december 1964, då jämväl lagen den 10 juli 1947 (nr 636) om fortsatt tillämpning av äldre rättegångsbalken i mål och ärenden som skola upptagas av konsularrätt eller konsulardomare, så ock vad i övrigt finnes stadgat angående konsularjurisdiktion upphör att gälla.

4) Lag

om ändring i sinnessjuklagen den 19 september 1929 (nr 321)

Härigenom förordnas, dels att 6, 18, 33, 41, 41 a, 42, 43, 44, 47, 48, 49, 51, 53, 54 och 59 §§ sinnessjuklagen¹ skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges, dels ock att 46 och 46 a §§ sagda lag skola upphöra att gälla.

(Gällande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

6 §.

Vidtages icke ————— föranstalta därom.

Bestämmelserna i första stycket skola icke äga tillämpning i avseende å sinnessjuk, som är intagen i *arbetshem, som avses i 41 § lagen om socialhjälp, eller i skola tillhörande barna- och ungdomsvården, allmän vårdanstalt för alkoholmissbrukare,*

Bestämmelserna i första stycket skola icke äga tillämpning i avseende å sinnessjuk, som är intagen i *ungdomsvårdsskola, allmän vårdanstalt för alkoholmissbrukare, anstalt, som står under kriminalvårdsstyrelsens insående, militärhäkte eller härads-*

¹ Senaste lydelse, se beträffande 6 och 33 §§ SFS 1956: 226, beträffande 18 §, 47 § 3 mom. och 48 § SFS 1937: 470, beträffande 41 §, 47 § 1, 4 och 5 mom., 49 § och 51 § SFS 1945: 467 samt beträffande 41 a, 42, 43, 44, 46 och 46 a §§ SFS 1954: 446.

(Gällande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

tvångsarbetsanstalt, anstalt, som står under fångvårdsstyrelsens inseeende, militärhäkte eller härads- eller stadsfängelse. Beträffande sådan sinnessjuk åligge skyldighet att föranstalta om vård allenast den, som enligt de rörande anstalten meddelade föreskrifterna har att sörja därför.

eller stadsfängelse. Beträffande sådan sinnessjuk åligge skyldighet att föranstalta om vård allenast den, som enligt de rörande anstalten meddelade föreskrifterna har att sörja därför.

18 §.

Kan sinnessjuk — — — — — utom sjukhuset.

Utskrivning enligt första stycket må ej äga rum av den, som på grund av sin sinnesbeskaffenhet av domstol förklarats icke kunna fällas till ansvar för begånget brott, eller

Utskrivning enligt första stycket må ej äga rum av den, som enligt 31 kap. 3 § brottsbalken av domstol överlämnats till vård enligt sinnessjuklagen, eller

som, enligt vad känt är, under inflytande av sinnessjukdom begått mot annans personliga säkerhet riktat brott, vilket icke blivit beivrat, eller

som, enligt vad känt är, under inflytande av sinnessjukdom begått mot annans personliga säkerhet riktat brott, vilket icke blivit beivrat, eller

som enligt domstols förordnande intagits i allmän uppfostringsanstalt men överförts till sinnessjukhus och slutligt utskrivits från anstalten, eller

som intagits å sinnessjukhus i samband med frigivning från straffarbete eller fängelse eller utskrivning från förvaring eller internering i säkerhetsanstalt.

som för undergående av påföljd för brott varit intagen i fångvårdsanstalt och i samband med att anstaltsvården upphört intagits å sinnessjukhus.

Har sinnessjuk, — — — — — annorledes förordnat.

33 §.

Föreligga sådana omständigheter, som i 28 § 1 mom. angivas, beträffande någon, vilken är intagen i arbetshem, som avses i 41 § lagen om socialhjälp, eller i skola tillhörande barna- och ungdomsvården, allmän vårdanstalt för alkoholmissbrukare eller tvångsarbetsanstalt, må den, som enligt de rörande anstalten meddelade föreskrifterna har att sörja för vård åt honom, föranstalta om hans intagande för observation å sinnessjukhus, som i 28 § 1 mom. sägs.

Föreligga sådana omständigheter, som i 28 § 1 mom. angivas, beträffande någon, vilken är intagen i ungdomsvårdsskola eller allmän vårdanstalt för alkoholmissbrukare, må den, som enligt de rörande anstalten meddelade föreskrifterna har att sörja för vård åt honom, föranstalta om hans intagande för observation å sinnessjukhus, som i 28 § 1 mom. sägs.

Beträffande ansökan — — — — — hans sinnesskickelse.

I fråga — — — — — å sökanden.

Har observationen — — — — — vederbörande anstalt.

(Gällande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

41 §.

Föreligger anledning till antagande att den, som är misstänkt för brott, begått brottet under inflytande av sådan själslig abnormitet eller tillfälligt rubbad själsverksamhet som avses i 5 kap. 5 § strafflagen, skall domstolen förordna om sinnesundersökning enligt vad nedan sägs, där ej av särskilda skäl sådan undersökning finnes obehövlig. Sinnesundersökning skall ock ske, där domstolen finner särskild utredning om den misstänktes sinnesbeskaffenhet vara av betydelse för bestämmande av påföljd för brottet eller eljest för målets avgörande.

I brottmål skall sinnesundersökning ske, innan domstol förordnar om någons överlämnande till vård enligt sinnessjuklagen, om det ej med hänsyn till tidigare sinnesundersökning och vad därefter förevarit är uppenbart, att sådan undersökning är obehövlig. Sinnesundersökning skall ock i annat fall ske, om särskild utredning om den misstänktes sinnesbeskaffenhet finnes vara av betydelse för bestämmande av påföljd för brottet eller eljest för målets avgörande.

Finnes brottet ————— därtill äro.

41 a §.

Uppkommer fråga ————— hans sinnesbeskaffenhet.
Beslut om sinnesundersökning må ej meddelas, med mindre den misstänkte erkänt gärningen eller övertygande bevisning förebragts att han begått densamma.

Om sinnesundersökning beslutar domstolen, så snart det finnes lämpligen kunna ske. Sådant beslut må dock ej meddelas, med mindre den misstänkte erkänt gärningen eller övertygande bevisning förebragts att han begått den. I beslutet bör angivas vad undersökningen företrädesvis bör avse.

Har beslut ————— därtill äro.

Där rätten finner det lämpligt, må rätten förordna, att målet, såvitt angår utredning om den misstänktes sinnesbeskaffenhet, skall handläggas inom stängda dörrar.

Sedan beslut om sinnesundersökning meddelats, skall domstolen skyndsamt översända samtliga handlingar i målet till den sinnessjukavdelning vid fångvården eller det sinnessjukhus, till vilket undersökningen hör.

42 §.

1. Sinnesundersökning av den, som förvaras i häkte, skall verkställas å sinnessjukavdelning vid fångvården av där anställd läkare. För undersökningen skall den häktade

Sinnesundersökning av den, som förvaras i häkte, skall verkställas av läkare anställd vid den sinnessjukavdelning vid fångvården, som enligt kriminalvårdsstyrelsens bestäm-

(Gällande lydelse)

överföras till den sinnessjukavdelning, som enligt fångvårdsstyrelsens bestämmande skall mottaga för sinnessjukdom misstänkta från det häkte, där han förvaras. Domstol, som förordnat om undersökningen, skall skyndsamt översända samtliga handlingar i målet till nämnda avdelning.

Undersökningsläkaren må hos polismyndighet begära utredning angående omständigheter av betydelse för undersökningen, så ock hos domstolen göra framställning om att förhör i målet hålles med personer, som kunna antagas äga kännedom om sådana omständigheter. Därvid bör angivas vad utredningen eller förhöret skall avse. Skall förhör äga rum, ankomme på domstolen att föranstalta om att förhöret varder hållet samt att underrätta undersökningsläkaren om förhöret. Angående ersättning åt den, som inkallats till förhöret för att höras, gälle vad angående ersättning av allmänna medel till vittnen finnes stadgat; dock skall ersättningen alltid stanna å statsverket.

2. Sinnesundersökning skall verkställas med största möjliga skyndsamt och till sin omfattning anpassas efter undersökningsfallets beskaffenhet.

Utlåtande över undersökningen skall avgivas sist inom sex veckor från det handlingarna inkommo till sinnessjukavdelningen, i den mån ej medicinalstyrelsen i särskilt fall på framställning av undersökningsläkaren medger anstånd. Vid utlåtandet skola fogas de av domstolen till sinnessjukavdelningen överlämnade handlingarna.

3. I utlåtandet skall undersökningsläkaren ange den undersöktes sinnessillstånd vid gärningens begående, så ock huruvida han är i behov av vård å sinnessjukhus. Finnes den undersökte eljest böra på grund

(Föreslagen lydelse)

mande skall mottaga för sinnessjukdom misstänkta från det häkte, där den som skall undersökas förvaras. Sinnesundersökning av den, som befinner sig på fri fot, skall verkställas av läkare, som för dylikt ändamål är anställd vid det sinnessjukhus, till vilket undersökningen hör enligt bestämmelser, som meddelas av medicinalstyrelsen. Utan hinder av vad nu sagts må medicinalstyrelsen för visst fall besluta att sinnesundersökning skall verkställas enligt annan fördelning ävensom, när särskilda skäl äro därtill, förordna utomstående läkare att verkställa sinnesundersökning; är den som skall undersökas häktad, må dock sådant beslut eller förordnande meddelas endast efter samråd med kriminalvårdsstyrelsen.

Häktad, som skall undersökas, skall överföras till sinnessjukavdelning, som i första stycket sägs. Skall undersökningen verkställas av läkare, som icke är anställd vid sådan avdelning, må dock den häktade under tid som erfordras för undersökningen förvaras i viss fångvårdsanstalt eller i häkte.

Den, som befinner sig på fri fot och skall undersökas, är pliktig att för undersökningen inställa sig å tid och ort, som av undersökningsläkaren bestämmas. Såvitt möjligt skall tillses, att för den, som skall undersökas, ej uppkommer hinder i hans förvärvsverksamhet eller annan allvarlig olägenhet. Finnes det erforderligt för undersökningens verkställande, äge domstolen på framställning av undersökningsläkaren förordna, att den, som skall undersökas, skall intagas å visst sinnessjukhus. Ej må domstolen utan medgivande av den, som skall undersökas, meddela dylikt förordnande, med mindre för brottet är stadgat fängelse, avsättning eller suspension.

(Gällande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

av sin sinnesbeskaffenhet bliva föremål för särskild åtgärd, bör sådant anmärkas. I utlåtandet skola ock angivas de skäl och omständigheter, på vilka däri givet omdöme grundas. *Förklaras någon, som ej är sinnessjuk eller sinnesslö, vid gärningens begående hava lidit av annan själslig abnormitet av så djupgående natur, att den måste anses jämställd med sinnessjukdom, skall utlåtandet tillika innehålla skälen till att sådan jämställdhet anses föreligga.*

4. De närmare anvisningar som må finnas påkallade beträffande tillämpningen av vad i 2 och 3 mom. är stadgat meddelas av Konungen eller, efter Konungens bemyndigande, av medicinalstyrelsen.

43 §.

Sinnesundersökning av den, som befinner sig på fri fot, skall verkställas av läkare, som för dylikt ändamål är anställd vid statligt sinnessjukhus. *Grunder för sådana undersökningars fördelning mellan vederbörande sjukhus fastställas av medicinalstyrelsen. Domstol, som förordnat om sinnesundersökning varom nu är fråga, skall skyndsamt överlämna samtliga handlingar i målet till det sinnessjukhus, till vilket undersökningen hör.*

Den, som skall undersökas, är pliktig att för undersökningen inställa sig å tid och ort, som av undersökningsläkaren bestämmas. Så vitt möjligt skall tillses, att för den, som skall undersökas, ej uppkommer hinder i hans förvärvsverksamhet eller annan allvarlig olägenhet.

Finnes det erforderligt för undersökningens verkställande, äge domstolen på framställning av undersökningsläkaren förordna, att den, som skall undersökas, skall intagas å det sinnessjukhus, där läkaren är anställd. Ej må domstolen utan medgivande av den, som skall undersö-

Sinnesundersökning skall verkställas med största möjliga skyndsamt och till sin omfattning anpassas efter syftet med undersökningen och undersökningsfallets beskaffenhet. *Skriftligt utlåtande* över undersökningen skall avgivas sist inom sex veckor från det handlingarna inkommo till sinnessjukavdelningen eller sjukhuset, i den mån ej medicinalstyrelsen i särskilt fall på framställning av undersökningsläkaren medgiver anstånd. Vid utlåtandet skola fogas de av domstolen till sinnessjukavdelningen eller sjukhuset överlämnade handlingarna.

Utlåtande över sinnesundersökning skall, om ej annat följer av domstolens beslut, innehålla uttalande om den undersöktes behov av vård å sinnessjukhus samt om hans sinnesbeskaffenhet vid gärningens begående. Finnes den undersökte eljest böra på grund av sin sinnesbeskaffenhet bliva föremål för särskild åtgärd, skall detta anmärkas. I utlåtandet skola ock angivas de skäl och omständigheter, på vilka däri givet omdöme grundas.

(Gällande lydelse)

kas, meddela dylikt förordnande, med mindre å brottet *kan följa straffarbete, fängelse, avsättning eller mistning av ämbete på viss tid.*

I fall, som avses i denna paragraf, skola föreskrifterna i 42 § 1 mom. andra stycket och 2—4 mom. i tillämpliga delar lända till efterrättelse med iakttagande av att den i 2 mom. andra stycket stadgade tiden för utlåtandes avgivande skall räknas från det handlingarna inkommo till sjukhuset.

(Föreslagen lydelse)

Undersökningsläkaren må hos polismyndighet begära utredning angående omständigheter av betydelse för undersökningen, så ock hos domstolen göra framställning om att förhör i målet hålles med personer, som kunna antagas äga kännedom om sådana omständigheter. Därvid bör angivas vad utredningen eller förhöret skall avse. Skall förhör äga rum, ankomme på domstolen att föranstalta om att förhöret varder hållet samt att underrätta undersökningsläkaren om förhöret. Angående ersättning åt den, som inkallats till förhöret för att höras, gälle vad angående ersättning av allmänna medel till vittnen finnes stadgat; dock skall ersättningen alltid stanna å statsverket.

De närmare anvisningar som må finnas påkallade beträffande tillämpningen av vad *ovan i denna paragraf* är stadgat meddelas av Konungen eller, efter Konungens bemyndigande, av medicinalstyrelsen. *Bestämmelser om ersättning åt den som verkställer sinnesundersökning meddelas av Konungen.*

44 §.

Prövar domstol ————— i målet.

Vad i 42 § 3 mom. stadgas om utlåtande av undersökningsläkare skall äga motsvarande tillämpning beträffande medicinalstyrelsens utlåtande.

Vad i 43 § *andra stycket* stadgas om utlåtande av undersökningsläkare skall äga motsvarande tillämpning beträffande medicinalstyrelsens utlåtande.

Medicinalstyrelsen äge ————— följande iakttagas:

1) Det åligger ————— i målet.

2) Undersökning av ————— dit överföras.

3) Jämväl medicinalstyrelsen äger begära utredning eller göra framställning om förhör, som i 42 § 1 mom. *andra stycket* sägs, och för undersökningen påkalla intagning å sinnessjukhus av den, som vistas å fri fot. Varder förhör utsatt, åligge domstolen att underrätta medicinalstyrelsen därom.

3) Jämväl medicinalstyrelsen äger begära utredning eller göra framställning om förhör, som i 43 § *tredje stycket* sägs, och för undersökningen påkalla intagning å sinnessjukhus av den, som vistas å fri fot. Varder förhör utsatt, åligge domstolen att underrätta medicinalstyrelsen därom.

4) Vederbörande läkare ————— med avgivandet.

(Gällande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

46 §.

Ej må någon, där anledning föreligger till antagande att han är sinnessjuk, dömas till tvångsarbete utan att undersökning av hans sinnesbeskaffenhet ägt rum.

Å sådan undersökning skola bestämmelserna i 42 och 43 §§ i tillämpliga delar lända till efterrättelse med iakttagande av att vad där stadgas om domstolen i stället skall gälla om myndighet, som påkallat undersökningen; dock att, om läkare hos myndigheten gjort framställning om förhör, det skall ankomma på myndigheten att förordna om sådant förhör vid lämplig underrätt och på rätten att lämna myndigheten meddelande om förhöret och vidtaga de åtgärder, som i 42 § 1 mom. andra stycket omförmälas. Prövar myndigheten erforderligt, att jämväl medicinalstyrelsens utlåtande inhämtas, skola stadgandena i 44 § därvid lända till efterrättelse med enahanda avvikelser, som nyss angående läkarundersökningen sagts.

46 a §.

Finner fångvårdsstyrelsen anledning förekomma därtill att någon, som undergår straff, underkastas förvaring, skall styrelsen, innan interneringsnämndens yttrande i frågan inhämtas, föranstalta om undersökning av hans sinnesbeskaffenhet och beträffande frågan huruvida han efter frigivningen kan antagas bliva vådlig för annans säkerhet till person eller egendom, där ej av särskilda skäl sådan undersökning finnes obehövlig.

Beträffande undersökningen skola bestämmelserna i 42 § i tillämpliga delar lända till efterrättelse, med iakttagande av att vad där stadgas om domstolen i stället skall gälla om styrelsen; dock att, om läkare hos styrelsen gjort framställning om förhör, det skall ankomma på styrelsen

(Gällande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

att föranställa om sådant förhör vid lämplig underrätt och på rätten att lämna styrelsen meddelande om förhöret och vidtaga de åtgärder, som i 42 § 1 mom. andra stycket omförmälas. Prövar styrelsen erforderligt, att jämväl medicinalstyrelsens utlåtande inhämtas, skola stadgandena i 44 § i vad de avse häktad äga motsvarande tillämpning med enahanda avvikelser, som nyss angående läkarundersökningen sagts.

47 §.

1. Misstänkt, som — — — — — — — — — — nedan föreskrives.

Förklaras den intagne i infordrat utlåtande icke vara i behov av vård å sinnessjukhus, må han ej vidare på grund av stadgande, som nyss sagts, kvarhållas å sinnessjukhuset eller sinnessjukavdelningen; är han häktad, varde till häktet återförd. Samma lag vare, där förundersökning nedlägges eller avslutas utan att åtal mot den intagne väckes eller domstol angående honom meddelar slutligt utslag, vari han icke förklaras på grund av sin sinnesbeskaffenhet från ansvar fri.

Förmenar intagen — — — — — — — — — — frågan därom.

2. Har domstol meddelat utslag, vari häktad, som icke jämlikt 1 mom. kvarhållas å sinnessjukhus eller å sinnessjukavdelning vid fångvården, förklarats på grund av sin sinnesbeskaffenhet från ansvar fri, och är den häktade enligt infordrat utlåtande i behov av vård å sinnessjukhus eller i fall, då utlåtande infordrats, från såväl läkare som medicinalstyrelsen och styrelsens utlåtande lagts till grund för straffrifyrklarandet, enligt sistnämnda utlåtande i behov av sådan vård, skall han därefter förvaras å sinnessjukavdelning vid fångvården; och vare om honom lag som i 1 mom. sägs.

3. Har någon, som enligt vad ovan sagts förvaras å sinnessjukhus eller å sinnessjukavdelning vid fångvår-

Förklaras den intagne i infordrat utlåtande icke vara i behov av vård å sinnessjukhus, må han ej vidare på grund av stadgande, som nyss sagts, kvarhållas å sinnessjukhuset eller sinnessjukavdelningen; är han häktad, varde till häktet återförd. Samma lag vare, där förundersökning nedlägges eller avslutas utan att åtal mot den intagne väckes eller domstol angående honom meddelar dom vari icke förordnas att han skall överlämnas till vård enligt denna lag.

2. Har domstol förordnat att häktad, som icke jämlikt 1 mom. kvarhållas å sinnessjukhus eller å sinnessjukavdelning vid fångvården, skall överlämnas till vård enligt denna lag, skall han därefter förvaras å sinnessjukavdelning som nyss sagts; och vare om honom lag som i 1 mom. sägs.

3. Har genom laga kraftägande dom förordnats att någon, som förvaras å sinnessjukhus eller å sinnes-

(Gällande lydelse)

den, genom laga kraftägnade utslag förklarats på grund av sin sinnesskaffenhet från ansvar fri, skall han, om han är intagen å sinnessjukhus, anses vara för vård där intagen samt, om han förvaras å sinnessjukavdelning vid fångvården, för vård där förbliva, intill dess plats å något statens sinnessjukhus kan beredas honom. I senare fallet ankomme det på vederbörande fångvårdsmyndighet att hos medicinalstyrelsen göra framställning om den straffriförklarades intagande å sådant sinnessjukhus. Vid framställningen skola, i huvudskrifter eller bestyrkta avskrifter, fogas å fångvårdsanstalten förvarade handlingar, som angå den straffriförklarade och äro av betydelse för bedömande av hans sinness tillstånd. Medicinalstyrelsen tillkommer därefter att meddela erforderliga föreskrifter om den straffriförklarades intagande å visst sinnessjukhus.

Utan hinder av bestämmelserna i första stycket gälle om fånge, som under verkställighet av straff begått brott men på grund av sin sinnesskaffenhet förklarats från ansvar fri, vad i 48 § finnes föreskrivet.

Föreligger beträffande någon, som icke är häktad, sådant fall, som avses i 2 mom., åligge det vederbörande länsstyrelse att, om domstolens utslag vinner laga kraft, genast förordna om den straffriförklarades intagande å sinnessjukhus för vård. När sådant förordnande meddelats, skall intagning utan dröjsmål ske å det statens sinnessjukhus, som medicinalstyrelsen, efter anmälan av länsstyrelsen, bestämmer.

4. Vad ovan i 1—3 mom. sägs angående för brott misstänkt, skall i tillämpliga delar lända till efterrättelse beträffande den, rörande vilken utlåtande inforrats jämlikt 46 §, med iakttagande av att vad i nämnda mom. stadgas om domstol i stäl-

(Föreslagen lydelse)

sjukavdelning vid fångvården eller i annan fångvårdsanstalt, skall överlämnas till vård enligt denna lag, skall han, om han är intagen å sinnessjukhus, anses vara för vård där intagen samt i annat fall vårdas å sinnessjukavdelning vid fångvården, intill dess plats å sinnessjukhus kan beredas honom. I senare fallet ankomme det på vederbörande fångvårdsmyndighet att skyndsamt till medicinalstyrelsen, i huvudskrifter eller bestyrkta avskrifter, översända å anstalten förvarade handlingar, som angå honom och äro av betydelse för bedömande av hans sinness tillstånd. Medicinalstyrelsen tillkommer därefter att föranstalta om hans intagande å visst sinnessjukhus.

Föreligger beträffande någon, som icke är häktad, sådant fall, som avses i 2 mom., skall medicinalstyrelsen, när domen vinner laga kraft, föranstalta om att han utan dröjsmål intages å sinnessjukhus för vård.

(Gällande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

let skall gälla myndighet, vilken äger ålägga tvångsarbete, och att vad i samma mom. sägs om den, som förklaras på grund av sin sinnesbeskaffenhet från ansvar fri, skall avse den, som på grund av sin sinnesbeskaffenhet förklaras icke kunna dömas till tvångsarbete. Med avvikelse från vad i nämnda mom. stadgas skall dock vård av den, som kvarhållles å sinnessjukavdelning vid fångvården eller som icke är häktad men enligt vederbörligt utlåtande är i behov av vård å sinnessjukhus, beredas å det sinnessjukhus, till vars område han hör, samt ansökan om hans intagande å sådant sjukhus göras hos sjukvårdsläkaren vid sjukhuset.

Ej må någon, angående vilken utlåtande infördrats jämlikt 46 a §, på grund av nämnda lagrum kvarhållas å sinnessjukhus eller å sinnessjukavdelning vid fångvården längre än till dess utlåtandet avgivits.

5. Vad i 36 § finnes stadgat beträffande den, som för observation intagits å sinnessjukhus, skall lända till efterrättelse jämväl i avseende å den, som på grund av bestämmelse i detta kapitel för undersökning intagits å sådant sjukhus; dock skall i fråga om handling, för vars vidarebefordran sjukvårdsläkarens tillstånd enligt nämnda paragraf erfordras, gälla, att den ej må fortskaffas till eller från den, som är misstänkt för brott, om den innehåller något, som kan hindra brottets upptäckt eller sakens utredning.

4. Vad i 36 § finnes stadgat beträffande den, som för observation intagits å sinnessjukhus, skall lända till efterrättelse jämväl i avseende å den, som på grund av bestämmelse i detta kapitel för undersökning intagits å sådant sjukhus; dock skall i fråga om handling, för vars vidarebefordran sjukvårdsläkarens tillstånd enligt nämnda paragraf erfordras, gälla, att den ej må fortskaffas till eller från den, som är misstänkt för brott, om den innehåller något, som kan hindra brottets upptäckt eller sakens utredning.

48 §.

1. Fånge, som befinnes lida av sinnessjukdom eller beträffande vilken anledning finnes till antagande, att han lider av sådan sjukdom, skall så snart ske kan för vård eller observation intagas å sinnessjukavdelning vid fångvården.

Föreligger beträffande någon som för undergående av påföljd för brott eller förvandlingsstraff för böter är intagen i fångvårdsanstalt anledning till antagande, att han är i behov av vård å sinnessjukhus, skall vederbörande fångvårdsmyndighet

(Gällande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

draga försorg om hans intagande för vård eller observation å sinnessjukavdelning vid fångvården.

Föreligger beträffande — — — — — nyss nämnts.

Befinnes någon som är intagen i säkerhetsanstalt lida av sinnessjukdom, eller finnes anledning att hos sådan intagen förmoda dylik sjukdom, må vederbörande anstaltsmyndighet draga försorg om hans intagande för vård eller observation å sinnessjukavdelning vid fångvården.

2. Kan sinnessjuk fånge antagas vara vid strafftidens slut i behov av vård å sinnessjukhus, åligge det vederbörande fångvårdsmyndighet att i god tid förut i den ordning, som i 2 kap. sägs, göra ansökan om att den sjuke då varder intagen å sinnessjukhus. I sådant fall må vårdattest utfärdas av läkare som är anställd vid fångvården, ändå att han samtidigt är läkare å det sinnessjukhus, där intagning begärts; och varde i stället för levnadsberättelse vid ansökningen, i huvudskrifter eller bestyrkta avskrifter, fogade å vederbörande fångvårdsanstalt förvarade handlingar, som röra den sjuke och äro av betydelse för bedömande av hans sinnestillstånd.

Kan antagas att den, som för undergående av påföljd för brott eller förvandlingsstraff för böter är intagen i fångvårdsanstalt, när anstaltsvården upphör kommer att vara i behov av vård å sinnessjukhus, åligge det vederbörande fångvårdsmyndighet att i god tid förut i den ordning, som i 2 kap. sägs, göra ansökan om att han då varder intagen å sinnessjukhus. I sådant fall må vårdattest utfärdas av läkare som är anställd vid fångvården, ändå att han samtidigt är läkare å det sinnessjukhus, där intagning begärts; och varde i stället för levnadsberättelse vid ansökningen, i huvudskrifter eller bestyrkta avskrifter, fogade å vederbörande fångvårdsanstalt förvarade handlingar rörande den, som ansökningen avser, vilka äro av betydelse för bedömande av hans sinnestillstånd.

Vad sålunda stadgats skall äga motsvarande tillämpning å sinnessjuk, som skall utskrivas från säkerhetsanstalt och kan antagas efter utskrivningen vara i behov av vård å sinnessjukhus.

49 §.

Är den, — — — — — sjukvårdsläkarens försorg.

Vad i första stycket stadgats om för brott misstänkt skall äga motsvarande tillämpning å den, som är föremål för förfarande, avseende ådömande av tvångsarbete.

(Gällande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

51 §.

Motsätter sig sinnessjuk, för vilken plats beretts å sinnessjukhus, att låta sig där intaga, är vederbörande polis- eller militärmyndighet pliktig att på begäran av den, som gjort ansökningen om intagning, lämna den handräckning, som finnes vara av nöden.

Undandrager sig någon, som är misstänkt för brott eller föremål för förfarande, avseende ådömande av tvångsarbete, samt vistas å fri fot, att iakttaga vad enligt 43, 44 eller 46 § åligger honom eller behöver läkare för verkställande av undersökning, varom där förmåles, skydd för sin personliga säkerhet, skall ock på begäran av vederbörande läkare erforderlig handräckning lämnas. Samma lag vare, där sådant fall prövas föreligga, att undersökning må äga rum enligt 16 §, och den, om vilkens undersökning är fråga, vägrar att underkasta sig densamma eller läkare för verkställande av undersökningen behöver skydd för sin personliga säkerhet.

53 §.

Den, som utan sjukvårdsläkarens medgivande till någon, som är intagen å sinnessjukhus eller å sinnessjukavdelning vid fångvården, överlämnar eller försöker överlämna vapen eller annat föremål, varmed den intagne lätteligen kan tillfoga sig själv eller annan skada, straffes, där ej gärningen enligt allmänna strafflagen är med högre straff belagd, med böter från och med femtio till och med ettusen kronor eller med fängelse.

54 §.

Den, som förhjälpes eller söker förhjälpas någon, som är intagen å sinnessjukhus eller jämlikt 47 § för vård förvaras å sinnessjukavdelning vid fångvården, att avvika från sin-

Motsätter sig sinnessjuk, för vilken plats beretts å sinnessjukhus, att låta sig där intaga, är vederbörande polis- eller militärmyndighet pliktig att på begäran av medicinalstyrelsen eller den, som gjort ansökningen om intagning, lämna den handräckning, som finnes vara av nöden.

Undandrager sig någon, som är misstänkt för brott samt vistas å fri fot, att iakttaga vad enligt 42 eller 44 § åligger honom eller behöver läkare för verkställande av undersökning, varom där förmåles, skydd för sin personliga säkerhet, skall ock på begäran av vederbörande läkare erforderlig handräckning lämnas. Samma lag vare, där sådant fall prövas föreligga, att undersökning må äga rum enligt 16 §, och den, om vilkens undersökning är fråga, vägrar att underkasta sig densamma eller läkare för verkställande av undersökningen behöver skydd för sin personliga säkerhet.

Den, som utan sjukvårdsläkarens medgivande till någon, som är intagen å sinnessjukhus eller å sinnessjukavdelning vid fångvården, överlämnar eller försöker överlämna vapen eller annat föremål, varmed den intagne lätteligen kan tillfoga sig själv eller annan skada, dömes, där ej enligt brottsbalken för gärningen är stadgat strängare straff, till dagsböter eller fängelse i högst ett år.

Den, som förhjälpes eller söker förhjälpas någon, som är intagen å sinnessjukhus eller jämlikt 47 § för vård förvaras å sinnessjukavdelning vid fångvården, att avvika från sin-

(Gällande lydelse)

nessjukhuset eller sinnessjukavdelningen, straffes med böter från och med femtio till och med ettusen kronor eller med fängelse. Var den intagne farlig för annans personliga säkerhet och hade gärningsmannen vetskap därom, må till straffarbete i högst ett år dömas.

(Föreslagen lydelse)

nessjukhuset eller sinnessjukavdelningen, dömes till dagsböter eller fängelse i högst två år.

59 §.

Så länge särskild sinnessjukavdelning vid fångvården ej finnes i Gotlands län, må sådan undersökning av häktad, varom i 42, 44 eller 46 § förmåles, inom länet verkställas av läkare vid statens sinnessjukhus därstädes och den häktade för sådant ändamål dit överflyttas.

Så länge särskild sinnessjukavdelning vid fångvården ej finnes i Gotlands län, må sådan undersökning av häktad, varom i 42 eller 44 § förmåles, inom länet verkställas av läkare vid statens sinnessjukhus därstädes och den häktade för sådant ändamål dit överflyttas.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1965. Vad i lagen föreskrives om den som av domstol överlämnats till vård enligt sinnessjuklagen skall även tillämpas beträffande den som jämlikt 5 kap. 5 § strafflagen förklarats fri från ansvar och i avgivet utlåtande befunnits vara i behov av vård å sinnessjukhus.

5) Lag

**angående ändrad lydelse av 17 och 19 §§ lagen den 20 december 1946
(nr 804) om införande av nya rättegångsbalken**

Härigenom förordnas, att 17 och 19 §§ lagen den 20 december 1946 om införande av nya rättegångsbalken¹ skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives.

(Gällande lydelse)

Angår fråga om egendoms förverkande till det allmänna eller annan sådan påföljd någon, som ej är tilltalad, skall talan därom föras mot honom. Om sådan talan gälle i till-

(Föreslagen lydelse)

17 §.

Angår fråga om egendoms förverkande till det allmänna eller annan särskild rättsverkan av brott någon, som ej är tilltalad, skall talan därom föras mot honom. Om sådan talan

¹ Senaste lydelse av 19 §, se SFS 1947: 617.

(Gällande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

lämpliga delar vad i nya rättegångsbalken är föreskrivet angående åtal för brott, varå icke kan följa svårare straff än böter.

gälle i tillämpliga delar vad i nya rättegångsbalken är föreskrivet angående åtal för brott varå icke kan följa svårare straff än böter.

Är i ————— är grundad.

Hava i ————— de gällande.

19 §.

Har någon genom dom, som må verkställas, ehuru den icke äger laga kraft, dömts till straff eller annan påföljd för brott och är han för sådan verkställighet intagen i fångvårdsanstalt eller allmän uppfostringsanstalt eller i avbidan på verkställighet tagen i förvar, skall han vid fullföljd av talan i målet anses som häktad för brottet. Vad nu sagts gälle ock, om någon, som på grund av sin sinnesbeskaffenhet förklarats fri från ansvar, är intagen å sinnessjukhus eller å sinnessjukavdelning vid fångvården.

Har någon genom dom, som må verkställas, ehuru den icke äger laga kraft, dömts till straff eller annan påföljd för brott och är han för sådan verkställighet intagen i fångvårdsanstalt, skall han vid fullföljd av talan i målet anses som häktad för brottet. Vad nu sagts gälle ock, om rätten överlämnat någon till vård enligt sinnessjuklagen och den dömde på grund av domen är intagen å sinnessjukhus eller å sinnessjukavdelning vid fångvården.

Vad i nya rättegångsbalken är föreskrivet angående brottmål skall, om ej annat är stadgat, i tillämpliga delar gälla, då mot någon, som blivit dömd för brott, vid domstol inledes förfarande, som avser förening av straff, ådömande av skyddsåtgärd i stället för straff eller åtgärd med avseende å villkorlig dom eller vad eljest tidigare ådömts honom för brottet; är han intagen i anstalt, som sägs i första stycket, eller tagen i förvar, skall han anses som häktad för brottet. Har offentlig försvarare förordnats för den dömde, skall arvode och ersättning till försvararen alltid gäldas av statsverket.

Vad i nya rättegångsbalken är föreskrivet angående brottmål skall, om ej annat är stadgat, i tillämpliga delar gälla, då mot någon, som blivit dömd för brott, vid domstol inledes förfarande, som avser undanröjande av påföljd och ådömande av annan påföljd för brott eller ock annan åtgärd i fråga om ådömd påföljd; är han intagen i anstalt som avses i första stycket, skall han anses som häktad för brottet. Har offentlig försvarare förordnats för den dömde, skall arvode och ersättning till försvararen alltid gäldas av statsverket.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1965; 19 § i dess äldre lydelse skall dock tillämpas i fråga om den som på grund av sin sinnesbeskaffenhet förklarats fri från ansvar.

6) Lag

om ändring i sjömanslagen den 30 juni 1952 (nr 530)

Härigenom förordnas, dels att 61, 77, 78 och 82 §§ sjömanslagen den 30 juni 1952 skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives, dels ock att i lagen skall, efter 82 §, införas en ny paragraf, betecknad 82 a §, av nedan angivna lydelse.

(Gällande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

61 §.

Begår någon av besättningen, när fartyget icke befinner sig i svensk hamn, brott av den art, att svårare straff än fängelse därå kan följa, är befälhavaren, där icke brottet av ortens myndighet beivras, pliktig tillse, att så snart ske kan med den brottslige hålles förhör enligt bestämmelserna i 64 §.

Begår någon av besättningen, när fartyget icke befinner sig i svensk hamn, brott för vilket är stadgat fängelse i ett år eller däröver, är befälhavaren, där icke brottet av ortens myndighet beivras, pliktig tillse, att så snart ske kan med den brottslige hålles förhör enligt bestämmelserna i 64 §.

Befälhavaren skall ————— nödigt är.

77 §.

Sätter sig någon å fartyget anställd upp mot befälhavaren eller den, som i hans ställe förer befälet, och vägrar honom lydnad, straffes med dagsböter eller, där omständigheterna äro synnerligen försvårande, med fängelse i högst ett år.

Sätter sig någon å fartyget anställd upp mot befälhavaren eller den, som i hans ställe förer befälet, och vägrar honom lydnad, dömes till dagsböter eller fängelse i högst ett år.

Överfaller han med våld eller hot om våld befälhavaren eller annan förman i tjänsten eller för att honom till någon tjänsteåtgärd tvinga eller därifrån hindra eller för att å honom för sådan åtgärd hämnas, dömes till fängelse eller, där omständigheterna äro synnerligen försvårande, till straffarbete i högst två år. Äro omständigheterna synnerligen mildrande, må till dagsböter dömas.

Förgriper han sig med våld eller hot om våld å befälhavaren eller annan förman i dennes tjänsteutövning eller för att tvinga honom till eller hindra honom från tjänsteåtgärd eller hämnas för sådan åtgärd, dömes till fängelse i högst två år. Är brottet ringa, dömes till dagsböter eller fängelse i högst sex månader.

78 §.

Göra ombord anställda myteri, dömes anstiftare eller anförare till fängelse eller till straffarbete i högst

Göra ombord anställda myteri genom att ådagalägga uppsåt att, med förenat våld, sätta sig upp mot be-

(Gällande lydelse)

två år och annan deltagare till fängelse i högst sex månader eller, där omständigheterna äro synnerligen mildrande, till dagsböter. Övas vid myteriet våld å person eller egendom, må anstiftare eller anförare dömas till straffarbete i högst sex år och annan deltagare till straffarbete i högst två år.

För våld eller annan brottslig gärning, som vid myteri begås, skall ock gärningsmannen straffas enligt vad i 4 kap. 1 och 2 §§ strafflagen sägs.

82 §.

Har den, som begått brottslig handling varom i 76—81 §§ förmäles, för samma handling ålagts disciplinbot enligt 62 §, skall rätten vid brottets bedömande därå fästa skäligt avseende och må i ty fall, efter omständigheterna straffet nedsättas under vad eljest bort följa å gärningen eller ock alldeles bortfalla.

(Föreslagen lydelse)

fälhavaren eller den som i hans ställe förer befålet, dömes anstiftare och anförare till fängelse i högst två år samt annan deltagare till dagsböter eller fängelse i högst sex månader.

Övas vid myteriet förenat våld å person eller egendom, må anstiftare och anförare dömas till fängelse i högst sex år och annan deltagare till fängelse i högst två år.

Har den, som begått brottslig handling varom i 76—81 §§ förmäles, för samma handling ålagts disciplinbot enligt 62 §, skall rätten vid brottets bedömande därå fästa skäligt avseende och må efter omständigheterna ådömas lindrigare straff än för brottet är stadgat eller ock påföljd helt eftergivnas.

82 a §.

För försök eller förberedelse till brott som avses i 77 § andra stycket, så ock för förberedelse eller stämpling till brott som avses i 78 § eller underlåtenhet att avslöja sådant brott dömes till ansvar enligt vad i 23 kap. brottsbalken stadgas. Skulle brott varom i 77 § andra stycket sägs, om det fullbordats, hava varit att anse som ringa, må dock ej dömas till ansvar.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1965.

7) Lag

angående ändring i lagen den 22 maj 1963 (nr 193) om samarbete med Danmark, Finland, Island och Norge angående verkställighet av straff m. m.

Härigenom förordnas, dels att 6—22, 24—27, 29 och 33 §§ ävensom rubriken före 17 § lagen den 22 maj 1963 om samarbete med Danmark, Finland, Island och Norge angående verkställighet av straff m. m. skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives, dels ock att 30 § sagda lag skall upphöra att gälla.

(Gällande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

6 §.

Bifalles framställning om verkställighet här i riket, skall i beslutet därom det ådömda straffet omvandlas till *straffarbete eller fängelse* på lika lång tid. *Därvid skall den danska straffarten fængsel, den finska straffarten tukthus, den isländska straffarten fangelsi och den norska straffarten fengsel anses svara mot straffarbete samt den danska straffarten hæfte, den finska straffarten fängelse, den isländska straffarten varðhald och den norska straffarten hefte mot fängelse. Det ådömda straffet skall dock alltid anses svara mot straffarbete, om den strafftid som verkställigheten här i riket skall avse överstiger två år.*

Bifalles framställning om verkställighet här i riket, skall i beslutet därom det ådömda straffet omvandlas till fängelse på lika lång tid.

7 §.

Det till *straffarbete eller fängelse* omvandlade straffet är verkställbart såsom hade straffet ådömts här i riket genom dom, som vunnit laga kraft.

Det till fängelse omvandlade straffet är verkställbart såsom hade straffet ådömts här i riket genom dom, som vunnit laga kraft.

Har straffet — — — — — den staten.

Förvandlingsstraff för — — — — — av dag.

8 §.

Här i riket meddelad dom, varigenom dömts till *straffarbete eller*

Här i riket meddelad dom, varigenom dömts till fängelse, må verk-

(Gällande lydelse)

fängelse, må verkställas i Danmark, Finland, Island eller Norge, om den dömde när verkställighet skall ske är medborgare eller har hemvist i den andra staten. Uppehåller han sig i någon av nämnda stater, må även eljest domen verkställas där, om det med hänsyn till omständigheterna finnes lämpligast.

Skall den — — — — — såsom strafftid.

(Föreslagen lydelse)

ställas i Danmark, Finland, Island eller Norge, om den dömde när verkställighet skall ske är medborgare eller har hemvist i den andra staten. Uppehåller han sig i någon av nämnda stater, må även eljest domen verkställas där, om det med hänsyn till omständigheterna finnes lämpligast.

9 §.

Om någon, som här i riket dömts till *straffarbete eller fängelse*, skall för verkställighet av domen överföras till Danmark, Finland, Island eller Norge, skola bestämmelserna i 7 och 18 §§ lagen om utlämning för brott till Danmark, Finland, Island och Norge äga motsvarande tillämpning.

Vad nu — — — — — andra staten.

Om någon, som här i riket dömts till fängelse, skall för verkställighet av domen överföras till Danmark, Finland, Island eller Norge, skola bestämmelserna i 7 och 18 §§ lagen om utlämning för brott till Danmark, Finland, Island och Norge äga motsvarande tillämpning.

10 §.

Övervakning av den, som i Danmark, Finland, Island eller Norge *erhållit villkorlig dom med övervakning*, må på begäran anordnas här i riket.

Övervakning av den, som i Danmark, Finland, Island eller Norge *blivit villkorligt dömd med föreskrift om övervakning*, må på begäran anordnas här i riket.

11 §.

I beslut om anordnande av övervakning skall *den allmänna underätten* i den ort, där den dömde uppehåller sig eller kan antagas komma att uppehålla sig, utses *till övervakningsdomstol*. Det åligger *övervakningsdomstolen* att förordna övervakare för den dömde.

I beslut om anordnande av övervakning skall *övervakningsnämnden* i den ort, där den dömde uppehåller sig eller kan antagas komma att uppehålla sig, utses *att handhava övervakningen*. Det åligger *övervakningsnämnden* att förordna övervakare för den dömde.

12 §.

Vad för den dömde är bestämt angående prøvotid och övervakningstid i den stat där domen meddelats skall gälla såsom om domen givits här i riket. Föreskrifter angående den dömdes åligganden, som meddelats i anslutning till *den villkorliga domen*, skola, om ej *övervakningsdomstolen* förordnar annat, äga tillämp-

Vad för den dömde är bestämt angående prøvotid och övervakningstid i den stat där domen meddelats skall gälla såsom om domen givits här i riket. Föreskrifter angående den dömdes åligganden, som meddelats i anslutning till domen, skola, om ej *övervakningsnämnden* förordnar annat, äga tillämpning. I övrigt skall

(Gällande lydelse)

ning. I övrigt skall vad i svensk lag är stadgat om *villkorlig dom i tillämpliga delar gälla; prövotiden må dock ej förlängas utöver fem år.*

Förklaras här i riket det genom den villkorliga domen medgivna anståndet förverkat, skall straff, som är utsatt i domen, verkställas här. I sådant fall skall rätten omvandla frihetsstraff till svensk straffart med tillämpning av de i 6 § angivna grunderna och bötesstraff till motsvarande belopp i svenskt mynt. Är straff ej utsatt i den villkorliga domen, skall rätten med tillämpning av svensk lag bestämma straff eller annan påföljd för brottet; tillfälle att utföra talan härom skall beredas allmän åklagare.

Beslutas i Danmark, Finland, Island eller Norge ändrade bestämmelser med avseende å den villkorliga domen eller förverkande av anståndet, skall beslutet äga giltighet här i riket.

13 §.

Uppkommer här i riket fråga om åtgärd med avseende å villkorlig dom, som meddelats i Danmark, Finland, Island eller Norge och beträffande vilken övervakning anordnats här, men finnes frågan lämpligen böra prövas i den stat, där domen meddelats, må domstol, som handlägger ärendet, hänskjuta frågan till behörig myndighet i nämnda stat.

14 §.

Om någon, som i Danmark, Finland, Island eller Norge erhållit villkorlig dom, här i riket övertygas om annat brott som begåtts under prövotiden eller före dess början, må rätten, ändå att övervakning i anledning av den villkorliga domen ej anordnats här, med tillämpning av vad i svensk lag är stadgat om vill-

(Föreslagen lydelse)

vad i svensk lag är stadgat om skyddstillsyn äga motsvarande tillämpning; förordnande om behandling enligt 28 kap. 3 § brottsbalken må dock ej meddelas.

Meddelas i Danmark, Finland, Island eller Norge beslut om ändrade bestämmelser med avseende å domen eller om förverkande av anståndet, skall beslutet äga giltighet här i riket.

Uppkommer här i riket fråga om åtgärd med avseende å den som villkorligt dömts i Danmark, Finland, Island eller Norge och som ställts under övervakning här, men finnes frågan lämpligen böra prövas i den stat, där domen meddelats, må domstol eller övervakningsnämnd, som handlägger ärendet, hänskjuta frågan till behörig myndighet i nämnda stat.

Om någon, som villkorligt dömts i Danmark, Finland, Island eller Norge, här i riket övertygas om annat brott som begåtts under prövotiden eller före dess början, må rätten, ändå att övervakning i anledning av den tidigare domen ej anordnats här, undanröja den ådömda påföljden och för brotten döma till gemen-

*(Gällande lydelse)**(Föreslagen lydelse)*

korlig dom förklara det villkorliga anståndet förverkat. Därvid skola bestämmelserna i 12 § andra stycket äga tillämpning.

sam påföljd. Därvid skall den tidigare domen anses som dom å skyddstillsyn.

15 §.

Övervakning av den, som här i riket *erhållit villkorlig dom med övervakning*, må överflyttas till Danmark, Finland, Island eller Norge.

Beslutas i den andra staten ändrade bestämmelser med avseende å *den villkorliga domen*, skall beslutet äga giltighet här i riket.

Ändå att övervakningen överflyttats, må åtgärd i fråga om *den villkorliga domen* beslutas här i riket, såframt den dömde här övertygas om annat brott eller behörig myndighet i Danmark, Finland, Island eller Norge till svensk *domstol* hänskjuter ärende om sådan åtgärd. Sålunda hänskjutet ärende upptages av den *rätt* som vid tiden för överflyttningen *var övervakningsdomstol*.

Övervakning av den, som här i riket *dömts till skyddstillsyn*, må överflyttas till Danmark, Finland, Island eller Norge.

Beslutas i den andra staten ändrade bestämmelser med avseende å *skyddstillsynen*, skall beslutet äga giltighet här i riket.

Ändå att övervakningen överflyttats, må åtgärd i fråga om *skyddstillsynen* beslutas här i riket, såframt den dömde här övertygas om annat brott eller behörig myndighet i Danmark, Finland, Island eller Norge till svensk *myndighet* hänskjuter ärende om sådan åtgärd. Sålunda hänskjutet ärende upptages av den *övervakningsnämnd* som vid tiden för överflyttningen *handhade övervakningen*.

16 §.

Har i Danmark, Finland, Island eller Norge beslutats *förverkande av anstånd med avseende å villkorlig dom*, som *meddelats* här i riket, skall beslutet äga giltighet här.

Har i Danmark, Finland, Island eller Norge beslutats *undanröjande av villkorlig dom eller skyddstillsyn*, som *ådömts* här i riket, skall beslutet äga giltighet här.

Om tillsyn över villkorligt frigiven
m. m.

Om övervakning av villkorligt frigiven m. m.

17 §.

Tillsyn över den, som villkorligt frigivits efter avtjänande i Danmark av fängsel, i Finland av tukthus eller fängelse, i Island av fängelse eller i Norge av fängsel, må på begäran anordnas här i riket.

Övervakning av den, som villkorligt frigivits efter avtjänande i Danmark av fängsel, i Finland av tukthus eller fängelse, i Island av fängelse eller i Norge av fängsel, må på begäran anordnas här i riket.

18 §.

I beslut om anordnande av *tillsyn* skall *fångvårdsstyrelsen* utse *tillsynsman* för den frigivne.

I beslut om anordnande av *övervakning* skall *övervakningsnämnden* i den ort, där den frigivne uppehål-

(Gällande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

ler sig eller kan antagas komma att uppehålla sig, utses att handhava övervakningen. Det åligger övervakningsnämnden att förordna övervakare för den frigivne.

19 §.

Vad för den frigivne är bestämt angående prøvotid och övervakningstid i den stat där frigivningen skett skall gälla såsom om frigivningen ägt rum här i riket. Föreskrifter angående den frigivnes åligganden, som meddelats i anslutning till den villkorliga frigivningen, skola, om ej *fångvårdsstyrelsen* förordnar annat, äga tillämpning. I övrigt skall tillämpas vad i svensk lag är stadgat om villkorlig frigivning; dock må prøvotiden ej förlängas.

Förklaras här i riket den villkorligt medgivna friheten förverkad, skall verkställighet här ske av det vid frigivningen återstående straffet, omvandlat till *svensk straffart med tillämpning av de i 6 § angivna grunderna*.

Beslutas i _____ i riket.

20 §.

Uppkommer här i riket fråga om åtgärd med avseende å villkorlig frigivning, som beslutats i Danmark, Finland, Island eller Norge och beträffande vilken *tillsyn* anordnats här, men finnes frågan lämpligen böra prövas i den stat, där frigivningen skett, må *fångvårdsstyrelsen* eller, när den dömde övertygats om annat brott, domstolen hänskjuta frågan till behörig myndighet i nämnda stat.

Uppkommer här i riket fråga om åtgärd med avseende å villkorlig frigivning, som beslutats i Danmark, Finland, Island eller Norge och beträffande vilken *övervakning* anordnats här, men finnes frågan lämpligen böra prövas i den stat, där frigivningen skett, må *övervakningsnämnden* eller, när den dömde övertygats om annat brott, domstolen hänskjuta frågan till behörig myndighet i nämnda stat.

21 §.

Om någon, som villkorligt frigivits efter avtjänande i Danmark av fängsel, i Finland av tukthus eller fängelse, i Island av fängelsi eller i Norge av fängsel, här i riket övertygas om annat brott som han be-

Om någon, som villkorligt frigivits efter avtjänande i Danmark av fängsel, i Finland av tukthus eller fängelse, i Island av fängelsi eller i Norge av fängsel, här i riket övertygas om annat brott som han begått

(Gällande lydelse)

gått under prövotiden, må rätten, ändå att *tillsyn* i anledning av den villkorliga frigivningen ej anordnats här, med tillämpning av vad i svensk lag är stadgat om villkorlig frigivning förklara den villkorligt medgivna friheten förverkad. Därvid skola bestämmelserna i 19 § andra stycket äga tillämpning.

(Föreslagen lydelse)

under prövotiden, må rätten, ändå att *övervakning* i anledning av den villkorliga frigivningen ej anordnats här, med tillämpning av vad i svensk lag är stadgat om villkorlig frigivning förklara den villkorligt medgivna friheten förverkad. Därvid skola bestämmelserna i 19 § andra stycket äga tillämpning.

22 §.

Tillsyn över den, som här i riket villkorligt frigivits efter avtjänande av *straffarbete* eller fängelse, må överflyttas till Danmark, Finland, Island eller Norge.

Beslutats i — — — — —

Ändå att *tillsynen* överflyttats må åtgärd i fråga om den villkorliga frigivningen beslutas här i riket, såframt den frigivne här övertygas om annat brott eller behörig myndighet i Danmark, Finland, Island eller Norge till *fångvårdsstyrelsen* hänskjuter ärende om sådan åtgärd.

Övervakning av den, som här i riket villkorligt frigivits efter avtjänande av fängelse, må överflyttas till Danmark, Finland, Island eller Norge.

— — — — — i riket.

Ändå att *övervakningen* överflyttats, må åtgärd i fråga om den villkorliga frigivningen beslutas här i riket, såframt den frigivne här övertygas om annat brott eller behörig myndighet i Danmark, Finland, Island eller Norge till *svensk myndighet* hänskjuter ärende om sådan åtgärd. *Sålunda hänskjutet ärende upptages av den övervakningsnämnd som vid tiden för överflyttningen handhade övervakningen.*

24 §.

Framställning om verkställighet enligt 1 eller 5 § eller om anordnande av övervakning enligt 10 § eller *tillsyn enligt 17 §* göres av vederbörande myndighet i Danmark, Finland, Island eller Norge.

Framställningen må — — — — —

Innan framställning — — — — — i ärendet.

Framställning om verkställighet enligt 1 eller 5 § eller om anordnande av övervakning enligt 10 eller 17 § göres av vederbörande myndighet i Danmark, Finland, Island eller Norge.

— den meddelats.

25 §.

Framställning om verkställighet enligt 1 eller 5 § eller om anordnande av övervakning enligt 10 § eller *tillsyn enligt 17 §* prövas av *fångvårdsstyrelsen*.

Framställning med stöd av denna lag om verkställighet eller om anordnande av övervakning *eller tillsyn* i Danmark, Finland, Island eller

Framställning om verkställighet enligt 1 eller 5 § eller om anordnande av övervakning enligt 10 eller 17 § prövas av *kriminalvårdsstyrelsen*.

Framställning med stöd av denna lag om verkställighet eller om anordnande av övervakning i Danmark, Finland, Island eller Norge göres av *kriminalvårdsstyrelsen* i fall som av-

(Gällande lydelse)

Norge göres av *fångvårdsstyrelsen* i fall som avses i 3, 8 och 22 §§ samt av *övervakningsdomstolen* i fall som avses i 15 §.

(Föreslagen lydelse)

ses i 3 och 8 §§ samt av *övervakningsnämnden* i fall som avses i 15 och 22 §§.

26 §.

Talan mot *fångvårdsstyrelsens* beslut enligt denna lag föres genom besvär hos Konungen.

Om ej annorlunda förordnas, skall *fångvårdsstyrelsens* beslut omedelbart lända till efterrättelse.

Är den dömda här i riket omhändertagen för verkställighet av dom, som avses i *fångvårdsstyrelsens* beslut, skall i fråga om förberedande och utförande av hans talan mot beslutet vad i rättegångsbalken är stadgat om offentlig försvarare äga motsvarande tillämpning; arvode och ersättning till försvararen skola dock alltid gäldas av statsverket.

Talan mot *kriminalvårdsstyrelsens* beslut enligt denna lag föres genom besvär hos Konungen.

Om ej annorlunda förordnas, skall *kriminalvårdsstyrelsens* beslut omedelbart lända till efterrättelse.

Är den dömda här i riket omhändertagen för verkställighet av dom, som avses i *kriminalvårdsstyrelsens* beslut, skall i fråga om förberedande och utförande av hans talan mot beslutet vad i rättegångsbalken är stadgat om offentlig försvarare äga motsvarande tillämpning; arvode och ersättning till försvararen skola dock alltid gäldas av statsverket.

27 §.

Talan mot *övervakningsdomstols* beslut om framställning enligt 15 § första stycket föres genom besvär hos hovrätt. Över hovrättens beslut må klagan icke föras.

Talan mot *övervakningsnämnds* beslut om framställning enligt 15 § första stycket föres genom besvär hos hovrätt. *Besvärstiden räknas från den dag den dömda erhöll del av beslutet.* Över hovrättens beslut må klagan icke föras.

Åtnöjes villkorligt frigiven icke med övervakningsnämnds beslut om framställning enligt 22 §, äger han hos kriminalvårdsnämnden påkalla prövning av beslutet. Talan må ej föras mot kriminalvårdsnämndens beslut.

Övervakningsnämnds beslut som avses i denna paragraf länder omedelbart till efterrättelse, såvida ej annorlunda förordnas.

29 §.

Har framställning om verkställighet av straff enligt 1 eller 5 § eller om anordnande av övervakning enligt 10 § eller *tillsyn enligt 17 §* bifallits eller har *förverkande beslutats enligt 14 eller 21 §*, må ej här

Har framställning om verkställighet av straff enligt 1 eller 5 § eller om anordnande av övervakning enligt 10 eller 17 § bifallits eller har *undanröjande beslutats enligt 14 § eller förverkande enligt 21 §*, må ej

(Gällande lydelse)

i riket väckas åtal för gärning som avses i den i den andra staten meddelade domen. Med avseende å bestämmelser i svensk lag om sammanträffande av brott och om förändring av straff skall så anses som hade domen meddelats här i riket; vad i 4 kap. 3 och 4 §§ strafflagen stadgas skall dock ej äga tillämpning i fråga om brott, för vilket straff bestämts i annan stat, ej heller skall tillämpas vad i 18 § lagen om verkställighet av bötesstraff är föreskrivet.

Utan hinder av vad i första stycket sägs må väckas talan, som avses i 25 kap. 13 § strafflagen.

(Föreslagen lydelse)

här i riket väckas åtal för gärning som avses i den i den andra staten meddelade domen. Med avseende å bestämmelser i svensk lag om sammanträffande av brott och om förändring av påföljd skall så anses som hade domen meddelats här i riket. Vad i 23 § lagen om verkställighet av bötesstraff är föreskrivet skall dock ej äga tillämpning.

Utan hinder av vad i första stycket sägs må väckas talan, som avses i 20 kap. 15 § brottsbalken.

30 §.

Har framställning om verkställighet enligt 5 § eller om anordnande av övervakning enligt 10 § eller tillsyn enligt 17 § bifallits eller har förverkande beslutats enligt 14 eller 21 §, och övertygas den dömda sedermera här i riket om brott, begånget innan frihetsstraff som ådömts genom den tidigare domen börjat verkställas, må, såframt omständigheterna föranleda därtill, dömas till lägre straff än för brottet är stadgat.

33 §.

Konungen äger förordna att befo-genhet som enligt denna lag tillkommer fångvårdsstyrelsen må utövas av annan myndighet.

Föranleder verkställighet — — — kronans fordran.

Konungen äger förordna att befo-genhet som enligt denna lag tillkommer kriminalvårdsstyrelsen må utövas av annan myndighet.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1965.

Vad i denna lag sägs om dom å fängelse skall äga motsvarande tillämpning i fråga om dom å straffarbete.

Har villkorlig dom meddelats enligt 1 § lagen den 22 juni 1939 om villkorlig dom, skall vid tillämpningen av förevarande lag vad i lagen sägs om skyddstillsyn äga motsvarande tillämpning.

8) Lag

angående ändring i lagen den 22 maj 1963 (nr 197) om
allmänt kriminalregister

Härigenom förordnas, att 1—4, 6—8, 10, 11 och 13 §§ lagen den 22 maj 1963 om allmänt kriminalregister skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives.

(Gällande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

1 §.

Hos *fångvårdsstyrelsen* skall finnas ett allmänt kriminalregister, innehållande uppgifter som sägs i denna lag.

Hos *kriminalvårdsstyrelsen* skall finnas ett allmänt kriminalregister, innehållande uppgifter som sägs i denna lag.

2 §.

Registret skall innehålla uppgifter angående dem som av domstol eller annan myndighet i riket

1. blivit dömda till fängelse, straffarbete, ungdomsfängelse eller förvaring eller internering i säkerhetsanstalt;

2. erhållit villkorlig dom;

3. blivit dömda med tillämpning av 12, 20, 21, 22 eller 23 kap. strafflagen till dagsböter ej under sextio eller med tillämpning av 5 kap. 2 § strafflagen till böter för brott, varå enligt lag kan följa straffarbete, eller med tillämpning av 6 § sistnämnda kapitel till böter;

4. med tillämpning av 5 kap. 5 § strafflagen förklarats ej kunna fällas till ansvar för gärning, om vilken de blivit övertygade; eller

5. blivit dömda till tvångsarbete.

Registret skall innehålla uppgifter angående dem som av domstol i riket

1. dömts till fängelse, *villkorlig dom*, *skyddstillsyn*, ungdomsfängelse eller internering;

2. överlämnats till vård enligt *sinnessjuklagen* eller till *öppen psykiatrisk vård* eller, om för brottet är stadgat fängelse, till vård enligt lagen om nykterhetsvård; eller

3. erhållit anstånd med verkställighet av förvandlingsstraff.

Har brott, för vilket dömts till *skyddstillsyn*, enligt domen begåtts under inflytande av sådan själslig abnormitet som avses i 33 kap. 2 § brottsbalken, eller har i dom å *skyddstillsyn* meddelats förordnande om behandling enligt 28 kap. 3 §

(Gällande lydelse)

I registret skall antecknas *den registrerades namn och vad i övrigt må erfordras till hans betecknande, brottet eller, då tvångsarbete ådömts, anledningen därtill* samt uppgift om verkställd personutredning och om domen eller beslutet. *Är fråga om villkorlig dom å förvandlingsstraff för böter, skall jämväl upplysning om bötesbeslutet antecknas.*

I registret skall anteckning ske
1. om för den som erhållit villkorlig dom prövotiden förlänges eller ock anståndet förklaras förverkat eller förklaras skola avse jämväl annat brott;

2. om för den som villkorligt frigivits prövotiden förlänges, den villkorligt medgivna friheten förklaras förverkad eller det förut ådömda straffet förklaras avse jämväl annat brott; samt

3. om ungdomsfängelse eller förvaring eller internering i säkerhetsanstalt förklaras skola avse jämväl annat brott eller träda i stället för annan påföljd.

(Föreslagen lydelse)

samma balk, skall detta särskilt anmärkas i registret.

I registret skall antecknas brottet samt uppgift om verkställd personutredning och om domen eller beslutet.

3 §.

I registret skall anteckning ske

1. om för den som dömts till påföljd av beskaffenhet att skola antecknas i registret prövotid förlänges eller påföljden förklaras skola avse jämväl annat brott eller undanröjes eller ock påföljd förklaras skola träda i stället för annan påföljd;

2. om villkorligt medgiven frihet förklaras förverkad;

3. om för den som dömts till skyddstillsyn förordnande meddelas om behandling enligt 28 kap. 3 § brottsbalken;

4. om för den som dömts till ungdomsfängelse domstol förlänger den längsta tid som ungdomsfängelse må pågå eller föreskriver, att överförande till vård utom anstalt ej må ske före viss tidpunkt;

5. om för den som dömts till internering domstol medgiver förlängning av tiden för vård i anstalt eller bestämmer ny minsta tid för anstaltsvården;

6. om beslut meddelas jämlikt 34 kap. 10 § brottsbalken; samt

7. om för den som erhållit anstånd med verkställigheten av förvandlingsstraff prövotiden förlänges eller anståndet förklaras förverkat.

(Gällande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

4 §.

Registret skall innehålla anteckning om

1. intagning i och frigivning från anstalt av den som dömts till fängelse eller straffarbete, med angivande vid villkorlig frigivning av den återstående strafftidens längd;

2. intagning i och utskrivning från anstalt av den som dömts till ungdomsfängelse eller förvaring eller internering i säkerhetsanstalt;

3. upphörande av tillsynen över den som på prov utskrivits från förvaring eller internering i säkerhetsanstalt; samt

4. frigivning från tvångsarbetsanstalt.

Har någon, om vars frigivning eller utskrivning från annan anstalt än säkerhetsanstalt anteckning skall ske i registret, under vistelsen å anstalten av dess läkare befunnits lida av sinnessjukdom, sinnesslöhet eller annan rubbning av själsverksamheten, skall anteckning därom ske i registret.

6 §.

I registret skall anteckning göras om uppgift, som enligt till fängelsevårdsstyrelsen inkommet meddelande intagits i allmänt danskt, finskt, isländskt eller norskt kriminalregister beträffande svensk medborgare eller den som har hemvist här i riket eller beträffande svensk dom eller svenskt beslut, såvitt uppgiftens innehåll motsvarar vad i 2—5 §§ här ovan avses. Detsamma skall gälla om uppgift, som enligt överenskommelse mellan Sverige och annan stat lämnas från den staten.

I registret skall ock antecknas beslut av myndighet i Danmark, Finland, Island eller Norge om överflyttning från Sverige till den staten av verkställighet av straffarbete

Registret skall innehålla anteckning om

1. intagning i och frigivning från anstalt av den som dömts till fängelse, med angivande vid villkorlig frigivning av den återstående strafftidens längd; samt

2. anstaltsvårdens början, övergång till vård utom anstalt samt återintagning i anstalt beträffande den som dömts till ungdomsfängelse eller internering ävensom upphörande av sådan påföljd.

I registret skall anteckning göras om uppgift, som enligt till kriminalvårdsstyrelsen inkommet meddelande intagits i allmänt danskt, finskt, isländskt eller norskt kriminalregister beträffande svensk medborgare eller den som har hemvist här i riket eller beträffande svensk dom eller svenskt beslut, såvitt uppgiftens innehåll motsvarar vad i 2—5 §§ här ovan avses. Detsamma skall gälla om uppgift, som enligt överenskommelse mellan Sverige och annan stat lämnas från den staten.

I registret skall ock antecknas beslut av myndighet i Danmark, Finland, Island eller Norge om överflyttning från Sverige till den staten av verkställighet av fängelse eller

(Gällande lydelse)

eller fängelse, övervakning av villkorligt dömd eller tillsyn över villkorligt frigiven.

Har svensk domstol eller myndighet jämlikt 5, 10, 14, 17 eller 21 § lagen om samarbete med Danmark, Finland, Island och Norge angående verkställighet av straff m. m. fattat beslut om verkställighet, övervakning, *tillsyn* eller förverkande, skall beslutet antecknas i registret. I fråga om den dom eller det beslut som meddelats i den andra staten skola bestämmelserna i 2—5 §§ här ovan äga motsvarande tillämpning.

(Föreslagen lydelse)

övervakning av den som villkorligt frigivits eller dömts till skyddstillsyn.

Har svensk domstol eller myndighet jämlikt 5, 10, 14, 17 eller 21 § lagen om samarbete med Danmark, Finland, Island och Norge angående verkställighet av straff m. m. fattat beslut om verkställighet, övervakning, *undanröjande* eller förverkande, skall beslutet antecknas i registret. I fråga om den dom eller det beslut som meddelats i den andra staten skola bestämmelserna i 2—5 §§ här ovan äga motsvarande tillämpning.

7 §.

Uppgift, som beträffande någon intagits i registret, skall utgå därur

1. om överrätt genom dom eller beslut, som vunnit laga kraft, frikänd honom för den åtalade gärningen eller ock dömt honom *allenast* till påföljd, som *icke* skall antecknas i registret;

2. om överrätt genom beslut, som vunnit laga kraft, *befriat* honom från tvångsarbete;

3. om han efter resning *frikänts* eller dömts till annan påföljd än som avses i 2 §;

4. när han avlidit; eller

5. när åttio år förflutit från hans födelseår.

Uppgift, som beträffande någon intagits i registret, skall utgå därur

1. om överrätt genom dom eller beslut, som vunnit laga kraft, *frikänt* honom för den åtalade gärningen eller ock *funnit honom skyldig till denna men icke* dömt honom till påföljd, som skall antecknas i registret;

2. om domstol efter resning meddelat dom eller beslut som avses i 1;

3. när han avlidit; eller

4. när åttio år förflutit från hans födelseår.

8 §.

Utdrag av registret skall meddelas, när framställning därom göres

1. av domstol eller allmän åklagare;

2. av justitiekanslern, riksdagens justitieombudsman eller militieombudsman, *interneringsnämnden* eller *statens kriminaltekniska anstalt*; eller

3. av myndighet, som äger besluta om frihetsberövande åtgärd en-

Utdrag av registret skall meddelas, när framställning därom göres

1. av domstol eller allmän åklagare;

2. av justitiekanslern, riksdagens justitieombudsman eller militieombudsman eller *rikspolisstyrelsen*; eller

3. av myndighet, som äger besluta om frihetsberövande åtgärd en-

(Gällande lydelse)

ligt lagarna om utlämning för brott, utlämningslagen eller lagen angående lösdrivares behandling, med anledning av ärende vari fråga uppkommit om sådan åtgärd.

Till annan ————— tillstånd därtill.

(Föreslagen lydelse)

ligt lagarna om utlämning för brott eller utlämningslagen, med anledning av ärende vari fråga uppkommit om sådan åtgärd.

10 §.

I registerutdrag enligt 8 § skall, om ej annat följer av vad nedan stadgas, icke medtagas anteckning om

1. böter, villkorlig dom eller straffriförklaring enligt 2 § 4, sedan tio år förflutit från domen eller beslutet; samt

2. fängelse eller straffarbete, i annat fall än som avses under 1, ungdomsfängelse, förvaring eller internering i säkerhetsanstalt eller tvångsarbete, sedan tio år förflutit från frigivningen eller utskrivningen från anstalt.

Har före ————— motsvarande tillämpning.

Skall med ————— verkställd sinnesundersökning.

Bestämmelserna ————— av 6 §.

I registerutdrag enligt 8 § skall, om ej annat följer av vad nedan stadgas, icke medtagas anteckning om

1. villkorlig dom, skyddstillsyn, överlämnande till särskild vård eller anstånd med verkställighet av förvandlingsstraff, sedan tio år förflutit från domen eller beslutet; samt

2. fängelse, ungdomsfängelse eller internering, sedan tio år förflutit från frigivningen eller övergången till vård utom anstalt.

11 §.

I fråga om utdrag jämlikt 9 § skall vad i 10 § stadgas äga motsvarande tillämpning med följande avvikelser:

1. Såvitt avser anteckning om böter, villkorlig dom, fängelse eller straffarbete i högst ett år eller ungdomsfängelse skall i stället för den i 10 § första stycket angivna tiden gälla en tid av fem år.

2. Anteckning om påföljd, vilken ådömts endast för gärning som någon begått innan han fyllt aderton år, skall ej i något fall medtagas.

3. Föreskriften i 10 § tredje stycket andra punkten skall ej gälla.

I fråga om utdrag jämlikt 9 § skall vad i 10 § stadgas äga motsvarande tillämpning med följande avvikelser:

1. Såvitt avser anteckning om fängelse i högst ett år, villkorlig dom, skyddstillsyn, ungdomsfängelse eller anstånd med verkställighet av förvandlingsstraff skall i stället för den i 10 § första stycket angivna tiden gälla en tid av fem år.

2. Anteckning om påföljd, vilken ådömts endast för gärning som någon begått innan han fyllt aderton år, skall ej i något fall medtagas.

3. Föreskriften i 10 § tredje stycket andra punkten skall ej gälla.

(Gällande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

13 §.

Till utländsk — — — — — hemvist där.

Har verkställighet av frihetsstraff, övervakning av *villkorligt dömd eller tillsyn över villkorligt frigiven* överflyttats hit från Danmark, Finland, Island eller Norge eller härifrån till någon av nämnda stater, må, även i annat fall än i första stycket sägs, i den ordning Konungen bestämmer till myndighet i den stat från eller till vilken överflyttning skett redovisas anteckningar rörande den som avses med beslutet om överflyttning. Detsamma skall gälla i fråga om anteckning, som gjorts rörande tillämpningen av 14 eller 21 § lagen om samarbete med Danmark, Finland, Island och Norge angående verkställighet av straff m. m.

Konungen äger bemyndiga *fångvårdsstyrelsen* att, då det för utredning i brottmål begäres av utländsk domstol eller åklagarmyndighet, meddela utdrag av registret.

På framställning — — — — — tillstånd därtill.

Har verkställighet av frihetsstraff eller övervakning av *den som villkorligt dömts eller villkorligt frigivits eller dömts till skyddstillsyn* överflyttats hit från Danmark, Finland, Island eller Norge eller härifrån till någon av nämnda stater, må, även i annat fall än i första stycket sägs, i den ordning Konungen bestämmer till myndighet i den stat från eller till vilken överflyttning skett redovisas anteckningar rörande den som avses med beslutet om överflyttning. Detsamma skall gälla i fråga om anteckning, som gjorts rörande tillämpningen av 14 eller 21 § lagen om samarbete med Danmark, Finland, Island och Norge angående verkställighet av straff m. m.

Konungen äger bemyndiga *kriminalvårdsstyrelsen* att, då det för utredning i brottmål begäres av utländsk domstol eller åklagarmyndighet, meddela utdrag av registret.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1965. Beträffande anteckning angående straffarbete, villkorlig dom som meddelats före den 1 januari 1965, förvaring och internering i säkerhetsanstalt samt tillämpning av 5 kap. 5 § strafflagen skola 2, 3, 4, 10 och 11 §§ i deras äldre lydelse alltjämt äga tillämpning. Efter lagens ikraftträdande skall hänsyn ej tagas till anteckning om böter eller tvångsarbete.

9) Lag

**angående ändrad lydelse av 4 och 12 §§ lagen den 31 maj 1963
(nr 251) om behörighet att utöva tandläkaryrket**

Härigenom förordnas, att 4 och 12 §§ lagen den 31 maj 1963 om behörighet att utöva tandläkaryrket skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives.

(Gällande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

4 §.

Har legitimerad tandläkare genom dom, som vunnit laga kraft,

dömts till *frihetsstraff* eller avsatts eller suspenderats från tjänst som tandläkare för brott, som han förövat under utövning av tandläkaryrket,

dömts till *straffarbete* för annat brott,

fällts till ansvar för medverkan till obehörig utövning av tandläkaryrket eller

fällts till ansvar för obehörig utövning av läkaryrket, för hälsofarligt kvacksalveri eller för brott, som avses i 10 § lagen om förbud i vissa fall mot verksamhet på hälso- och sjukvårdens område, eller för medverkan till brott som nu sagts,

äger medicinalstyrelsen återkalla hans legitimation, om han genom brottet visat sig icke vara skickad att utöva tandläkaryrket.

Har legitimerad tandläkare genom dom, som vunnit laga kraft,

dömts till *fängelse* eller avsatts eller suspenderats från tjänst som tandläkare för brott, som han förövat under utövning av tandläkaryrket,

dömts till *fängelse i minst sex månader* för annat brott,

funnits skyldig till medverkan till obehörig utövning av tandläkaryrket eller

funnits skyldig till obehörig utövning av läkaryrket, till hälsofarligt kvacksalveri eller till brott, som avses i 10 § lagen om förbud i vissa fall mot verksamhet på hälso- och sjukvårdens område, eller till medverkan till brott som nu sagts,

äger medicinalstyrelsen återkalla hans legitimation, om han genom brottet visat sig icke vara skickad att utöva tandläkaryrket.

12 §.

Utövar någon, som ej är behörig att utöva tandläkaryrket, detta yrke mot ersättning, dömes för obehörig utövning av tandläkaryrket till dagsböter eller fängelse.

Detsamma skall — — — — — behörigheten gäller.

Tandläkare, som — — — — — till dagsböter.

Utövar någon, som ej är behörig att utöva tandläkaryrket, detta yrke mot ersättning, dömes för obehörig utövning av tandläkaryrket till dagsböter eller fängelse *i högst ett år*.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1965; 4 § i dess äldre lydelse skall dock tillämpas i fråga om den som dömts före denna lags ikraftträdande.

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås ytterligare följdlagstiftning till brottsbalken, vilken skall träda i kraft den 1 januari 1965.

Den föreslagna lagen om personundersökning i brottmål medför en viss utvidgning av det område inom vilket personundersökning skall vara obligatorisk. I lagförslaget upptages vidare bestämmelser som syftar till att sådan undersökning skall komma till stånd i ett så tidigt skede av förfarandet som möjligt. Som förutsättning för att undersökning skall få företagas skall dock gälla att den misstänkte erkänt gärningen eller eljest sannolika skäl föreligger att han begått den. I förslaget upptages också stadgande om tystnadsplikt för den som utfört eller biträtt vid utförande av personundersökning.

De föreslagna ändringarna i sinnessjuklagen avser — förutom att begreppsmässigt och terminologiskt anpassa lagen till den i brottsbalken införda ordningen — huvudsakligen att möjliggöra ett effektivare utnyttjande av resurserna inom det rättspsykiatriska undersökningsväsendet. Därför föreslås bl. a. att häktad som skall undergå sinnesundersökning må förvaras annorstädes än å sinnessjukavdelning inom fångvården.

Med anledning av åtaganden enligt överenskommelser med främmande makt föreslås i en särskild lag vissa bestämmelser om inskränkning i svensk domstols straffrättsliga kompetens.

Övriga i propositionen framlagda lagförslag är av väsentligen lagteknisk natur.

Beträffande propositionens närmare innehåll torde få hänvisas till denna.

Utskottet

Såsom framgår av propositionen är vissa av de nu föreslagna ändringarna i sinnessjuklagen och lagen om allmänt kriminalregister betingade av att i annat sammanhang framställda förslag till lagstiftningsåtgärder genomföres. I sådant hänseende är att beakta dels genom propositionen 1964: 34 framlagt förslag angående sådan ändring i lagen om socialhjälp och i barnavårdslagen att möjligheten att intaga försumliga försörjare i arbetshem eller tvångsarbetsanstalt upphäves från och med den 1 juli 1964, dels ock genom propositionen 1964: 128 framlagt förslag om lösdri-varlagens ersättande med en lag om åtgärder vid samhällsfarlig asocialitet.

Det förra av dessa förslag har numera bifallits av riksdagen (andra lagutskottets utlåtande nr 12, riksdagens skrivelse nr 111). Det senare förslaget har behandlats av andra lagutskottet, vilket — enligt vad utskottet

inhämtat — i utlåtande den 14 maj 1964 (nr 50) tillstyrker bifall till förslaget med vissa ändringar som här ej är av betydelse.

Vid sin granskning av förevarande proposition har utskottet icke funnit anledning till erinran mot Kungl. Maj:ts förslag.

Utskottet får alltså hemställa,

att förevarande proposition, nr 90, måtte av riksdagen bifallas.

Stockholm den 15 maj 1964

På första lagutskottets vägnar:

INGRID GÄRDE WIDEMAR

Vid detta ärendes behandling har närvarit

från första kammaren: herrar Ahlkvist, Erik Svedberg*, Arvidson, Wikner, Hilding, Lundin, Svanström och Nyman;

från andra kammaren: fru Gärde Widemar, herr Landgren, fru Johansson, herrar Östrand, Gustafsson i Borås, Fröding, fröken Bergegren och herr Larsson i Norderön.

* Ej närvarande vid justeringen.